

Sveriges Veterinärförbunds riktlinjer om fortbildning

Kontinuerlig fortbildning kan ses som en självklarhet för ett akademiskt yrke men kan vara svårt att prioritera då det är förenat med investeringar i tid och pengar. Det är dock viktigt för kvalitetssäkringen av all veterinär verksamhet.

Utvecklingen inom veterinärmedicinen går snabbt vilket ställer höga krav på varje veterinär att hålla sig uppdaterad med nya rön, riktlinjer och regelverk.

I detta dokument avses med "fortbildning" upprätthållande av adekvat veterinär kompetens.

Generella riktlinjer för veterinärer

Sveriges veterinärförbund rekommenderar alla medlemmar att kontinuerligt fortbilda sig. Varje enskild veterinär ansvarar för att upprätthålla kompetens för de arbetsuppgifter som vederbörande utför, samt att hålla sig uppdaterad inom sitt veterinära verksamhetsområde.

Fortbildning och kompetensutveckling kan till exempel ske i form av:

- kurser
- konferenser och kongresser
- litteraturstudier (självstudier eller diskussioner med kollegor)
- hela utbildningsprogram
- auskultationer eller direkt handledning
- deltagande i ronder
- seminarier, fysiska eller via internet
- minisymposier/möten/workshops ("läkemedelsluncher" bör dock räknas som information och inte fortbildning)

Att dela med sig av inhämtad kunskap till arbetskamrater och kollegor bör främjas, då detta är kompetenshöjande för såväl förmedlare som mottagare.

Det är också arbetsgivarens ansvar att tillse att anställda veterinärer innehar rätt kompetens för sina arbetsuppgifter, samt att möjliggöra upprätthållande av denna kompetens.

Det är lämpligt att upprätta en plan för den egna fortbildningen, och uppdatera den regelbundet. SVF rekommenderar sina medlemmar att kontinuerligt dokumentera genomförda fortbildningsaktiviteter och erbjuder en mall som kan underlätta denna dokumentation.

Riktlinjer för veterinärer med specialistkompetens (utöver den generella rekommendationen)

För veterinärer med europeisk specialistexamen (diplomate) finns redan riktlinjer inom respektive college.

Enligt nuvarande svenskt regelverk finns ingen tidsbegränsning eller krav för att bibehålla specialistkompetens. Detta lägger ett större ansvar på den enskilda veterinären.

Specialistkompetenta veterinärer bör kunna fungera som kunskapsresurs på sina respektive arbetsplatser och inom svensk veterinärmedicin.

Inför framtida revidering av regelverket bör övervägas krav på kontinuerlig fortbildning för bibehållande av specialistkompetens.